

РЕШЕНИЕ

№ 22903

гр. София, 03.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 24.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4830** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.268 ДОПК.

Образувано е по жалба на А. Л. от [населено място] срещу Решение № ПО—41/24.04.2025 година на Директор ТД на НАП- С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на издаденото Решение. Твърди се, че не е доказано по никакъв начин наличието на обезпечителна нужда, липсва основание за налагане на обезпечителните мерки, не е доказано по никакъв начин изборът на наложеното обезпечение, а същото възпрепятства дейността на лицето, още повече, че наложеното обезпечение надхвърля многократно обезпечителната нужда. Наред с това се сочи, че при спиране на ревизията съдебната практика е категорична, че не следва да продължава необосновано запориране на имуществото на лицето. Иска се отмяна на решението и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят- А. Л. редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат И. редовно упълномощена, която заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно основателността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по жалбата-Директор ТД на НАП- [населено място], редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт К. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 3304/14.10.2024 година на Изпълнителен директор на НАП Х. Б. М. е временно преназначен на длъжността- Директор ТД на НАП- С. за срок не по- дълъг от 4 години считано от 15.10.2024 година.

Със ЗВР от 04.03.2025 година е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за установяване на Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ и е определен срок за завършване на ревизията – до два месеца считано от датата на връчване на ЗВР.

Със Заповед за спиране на ревизията от 03.04.2025 година на Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- С. е спряно производството по извършаване на ревизия на жалбоподателя считано от 03.04.2025 година до 03.07.2025 година .

На 10.04.2025 година въз основа на Искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки на орган по приходите без дата

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх.№ С-250022-023-0001040 за обезпечаване на предполагаемо публично вземане в размер на 1269 188,22 лева, в това число главница в размер на - 1 008 766,80 лева и лихва в размер на 260 421,42 лева към 31.03.2025 година са наложени – запор върху налични и постъпващи суми в една търговска банка за сума в размер 769 133,22 лева и и запор върху притежаваните от лицето ценни книги – дялове частта от капитала на ЮЛ, съответстващи на притежаваните дялове от ФЛ- 5 броя с номинална стойност на един брой -10 лева с издател „ Айм Естейт“ ООД, дялове – частта от капитала на ЮЛ, съответстваща на притежаваните дялове - 500 005 броя с номинална стойност 1 лев с издател „ Аеровиста Инженеринг“ ООД на обща стойност 500 005 лева.

Постановлението е връчено на жалбоподателя на 14.04.2025 година.

На 17.04.2025 година жалбоподателят депозирал жалба до Директор ТД на НАП-С. срещу издаденото Постановление за налагане на обезпечителни мерки, а последният с Решение №ПО-41/24.04.2025 година отхвърлил жалбата като неоснователна.

Решението е връчено на пълномощник на жалбоподателя на 29.04.2025 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.197, ал.2 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Обжалваното Решение №ПО—41/24.04.2025 година е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери актът , издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално- правните и материално- правните разпоредби на ДОПК.

Решението е издадено от компетентен орган-това е Директор на ТД НАП-гр. С.-град, на когото изрично по силата на чл.197 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител по издадени Постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Наред с това между страните няма спор, а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Х. М. към датата на издаване на решението е заемал длъжността Директор ТД на НАП-С.. Наред с това, на Териториален директор на ТД на НАП-С. изрично по силата на чл.266 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител при ТД на НАП-С.- град.

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че решението не съдържа фактическо и правно основание за издаването му, защото в самото решение ясно и недвусмислено са посочени както фактическите основания, така и съответното правно основание.

При издаването му Директор ТД на НАП- С.- град е спазил процесуално- правните разпоредби на ДОПК, но е нарушил материално- правните.

Правната регламентация на налагането на предварителни обезпечителни мерки се съдържа в чл.121 от ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#). Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. Искането може да бъде направено от публичния изпълнител или ревизираното лице. Съдът проверява наличието на условията по ал. 1 за налагане на предварителни обезпечителни мерки и изпълнението на изискванията по ал. 3 и се произнася с определение в 14-дневен срок от постъпването на искането. Ако уважи искането, съдът определя срок за продължаване на мерките, не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство. Определението не подлежи на обжалване. Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

От своя страна в чл. 197 от ДОПК е посочено, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121](#) - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния възискател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. По аргумент от нормата на алинея трета съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121](#), [ал. 1](#) и [чл. 195](#), [ал. 5](#). Решението на административния съд не подлежи на обжалване.

Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на

длъжника при налагането на запора или възбраната. Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му.

Съгласно чл.121,ал.5 ДОК при проверката, съдът следва да прецени наличието на условията за налагане на предварителни обезпечителни мерки- дали са наложени с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето,вследствие на което събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни и изпълнението на изискванията за невъзпрепятстване на дейността на лицето,спрямо което се налагат.

От приложените писмени доказателства е видно,че предварителните обезпечителни мерки- Запор върху сметките на длъжника в 1 търговска банка са наложени без какво и да е основание. Искането на органа по приходите, е немотивирано и в същото е посочено,че събирането на предполагаемия размер на задължението ще се затрудни, само от факта, че ревизирият данъчен субект е следвало да декларира доходи от дялове. В Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки също няма изложени твърдения на публичния изпълнител за затруднено събиране на предполагаемото вземане. Тези мотиви не могат да обусловят мотивираност на искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки- запор върху банкови сметки на длъжника и запор върху ценни книжки/ които са различни от дялове, защото по делото не се съдържат никакви доказателства за това, че с поведението си ревизирият субект ще затрудни събирането на предполагаемото публично вземане или пък , че са налице данни за укрити факти и обстоятелства. Налагането на този вид обезпечителни мерки, без да са налице основанията за налагането им, се явяват неподходящи и не съответстват на обезпечителната нужда. При липсата на доказателства за основанията на налагането им, съдът е невъзможност да установи дали същите са подходящи, съответстват на обезпечителната нужда и дали с така наложените обезпечителни мерки не се спира извършването от ревизираното лице дейност.

Правната регламентация на запор върху ценни книжки, се съдържа в разпоредбата на чл. 203,ал.1 от ДОПК-налагането на запор върху налични ценни книжки става чрез опис и изземване от публичния изпълнител, който ги предава за съхранение в банка. За изземването и предаването на наличните ценни книжки в банка се съставя протокол. При налагането на запор върху налични поименни акции или облигации публичният изпълнител уведомява дружеството за това. Запорът има действие за дружеството от получаване на запорното съобщение. От своя страна, запорът върху безналични ценни книжки се налага чрез изпращане на запорно съобщение до Централния депозитар, като едновременно с това се уведомява дружеството. Централният депозитар уведомява незабавно съответния регулиран пазар за наложения запор и Запорът по ал. 3 и 4 има действие от момента на връчването на запорното съобщение. По силата на чл.206,ал.6 от ДОПК, Централният депозитар и лицето, водещо регистър на държавни ценни книжки, са длъжни в 3-дневен срок от получаване на запорното съобщение да съобщят на публичния изпълнител какви ценни книжки притежава длъжникът, наложени ли са други запори и по какви претенции, а от получаване на запорното съобщение безналичните ценни книжки преминават на разпореждане на публичния изпълнителя страна, съгласно чл.203,ал.8 от ДОПК запорът върху дял от търговско дружество се налага чрез изпращане на запорно съобщение до Агенцията по вписванията. Запорът се вписва по реда за вписване на залог върху дял от търговско дружество и има действие от вписването му. Агенцията по вписванията уведомява дружеството за вписания запор.

Дружественият дял по смисъла на чл. 127 от Търговския закон като част от имуществото (или цялото имущество при ЕООД) не може да бъде предмет на обезпечение по чл. 203, ал. 8 от ДОПК. Дяловете на длъжника не са негови, а притежаващите ги съдружници не отговарят за дължимите от дружеството задължения. При използване на израза "притежавани от длъжника

дялове" законът съобразява именно дяловете, които самото ЕООД би имало само при хипотезата, когато то участва като съдружник в други търговски дружества, а предмет на обезпечение може да бъде дяловата вноска на едно юридическо лице в друго. Именно този случай визира ДОРК, когато регламентира възможността за запориране на дялове на търговски дружества. Следва да се съобрази и обстоятелството, че капиталът се отразява в пасива на счетоводния баланс съобразно Счетоводен стандарт 1 Представяне на финансови отчети. Това е така, защото той представлява задължение на дружеството към съдружниците. Следователно след като е пасив капиталът от счетоводна гледна точка е неликвиден и неизискуем и не може да служи за удовлетворяване на вискатели, различни от учредителите. Невъзможно е да се постанови обезпечителна мярка върху един пасив, т.е. върху задължение. Търговският закон не предвижда механизъм, по който едно дружество може да бъде без капитал. То самото, като юридическо лице няма право да се разпорежи с него, защото дяловите вноски в капитала са собственост на други лица - съдружниците. Следва да се направи и разграничение между имущество и капитал. Докато имуществото е динамичен комплекс, представляващ съвкупността от парично оценените права и задължения, чиито титуляр е дружеството, то капиталът е цифрово изразена константна величина /стойност/ и се състои от дяловите вноски на съдружниците. Дружеството отговаря за своите задължения със имуществото, а не с капитала си. Само ако притежава дялови участия в други дружества, то тези дялове вече са част от имуществото му и на общо основание могат да бъдат заповорирани и впоследствие принудително осребрени, и да послужат като обезпечение.

Наред с това, в Постановлението няма нито един извод на публичния изпълнител, който да доведе до извод, че ще се затрудни събирането на предполагаемото публично вземане, като публичният изпълнител е преписал дословно искането на органите по приходите за налагане на ПНОМ, без да изложи свои твърдения за това в какво се изразява затруднението или евентуалното затруднение при събиране на задължението. Механичното налагане на предварителни обезпечителни мерки, както и липсата на доказателства за вписване на наложения заповр – посочен в Постановлението като заповр върху ценни книги, а всъщност е наложен заповр върху дялове- представлява капитал на търговско дружество, води до извод, че Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е незаконосъобразно, което не е отменено от страна на Директор ТД на НАП- С. и предполага отмяна на Решението и отмяна на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С оглед изхода на спора, в полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 10 лева- внесена държавна такса. Жалбоподателят е представляван от адвоката, но в представеното пълномощно липсва договорено възнаграждение. Наред с това, извършеният превод на сумата от 2476,34 лева е от името на наредител „Флай 2 Скай“ ЕАД/ който именно е заплатил посочената сума, а не жалбоподателят, при което няма как същият да е заплатил посочената сума. По тези съображения съдът на обсъжда доводите за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.197,ал.3 и ал.4 ДОПК и чл.268 ДОПК Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № ПО—41/24.04.2025 година на Директор ТД на НАП- С. И ПОТВЪРДЕНОТО С НЕГО ПОСТАНОВЛЕНИЕ ЗА НАЛАГАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНИ ОБЕЗПЕЧИТЕЛНИ МЕРКИ изх.№ С-250022-023-0001040/10.04.2025 ГОДИНА НА ГЛАВЕН ПУБЛИЧЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ ПРИ ТД НА НАП- С..

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ТД НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА А. Л. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 10 ЛЕВА-РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ

БЮДЖЕТА НА ТД НА НАП- С..

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197,ал.4 ДОПК и ЧЛ.268 ОТ ДОПК.

СЪДИЯ: